09/08/2022

Σήμερα ο Άρτσι, αύριο;

/ Γνώμες

- Του Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιου

«Σεβασμιώτατε, εάν σκοτώσουν το παιδί μου θα πεθάνω και εγώ μαζί του», ακούω εμβρόντητος την τρεμάμενη φωνή να μου δηλώνει από το τηλέφωνο, η οποία πριν ολοκληρώσει την φράση είχε ξεσπάσει σε λυγμούς. Βλέποντας στην οθόνη του τηλεφώνου διαπιστώνω ότι είναι η μητέρα ενός παιδιού που, μετά από σοβαρό τροχαίο ατύχημα, έχει χαρακτηριστεί από τους ιατρούς του «εγκεφαλικά νεκρός» και η μητέρα του ζει και αναπνέει για το παιδί της αυτό. Όλη της η ζωή; ο γιός της αυτός.

Στην συζήτηση που ακολουθεί και, αφού προσπαθώ να την ηρεμήσω, ρωτώ γιατί αυτή η ένταση, αυτό το ξέσπασμα; Από την ηρωίδα αυτή μάνα μαθαίνω την περίπτωση του 12χρονου Άρτσι (Μπάτερσμπι) από την Βρετανία, όπου οι γιατροί παρά την επίμονη άρνηση των γονέων του, τον αποσύνδεσαν από την μηχανική υποστήριξη, με αποτέλεσμα να επέλθει ο θάνατος, καθώς τον είχαν χαρακτηρίσει «εγκεφαλικά νεκρό» και θεώρησαν «ότι δεν είχε καμία ελπίδα ανάρρωσης». Αναζητώντας στο διαδίκτυο διαβάζω: «οι προσφυγές των γονέων κατά της διακοπής της μηχανικής υποστήριξης απορρίφθηκαν στο Εφετείο και από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που έκρινε ότι δεν έχει αρμοδιότητα»!

Οι γονείς του Άρτσι είχαν επιδοθεί σε ένα «άνισο», όπως αποδείχθηκε, μακρύ νομικό αγώνα να παραμείνει το παιδί τους στην μηχανική υποστήριξη και να μην αποσυνδεθεί και όταν εξάντλησαν όλα τα νομικά μέσα, τα οποία απορρίφθηκαν, ζήτησαν από το Ανώτατο Δικαστήριο της Βρετανίας να μεταφερθεί το παιδί τους σε «κέντρο περίθαλψης», προκειμένου να έχει «αξιοπρεπή» θάνατο, όπως δήλωσαν.

Το Ανώτατο Δικαστήριο της Βρετανίας, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, απέρριψε και αυτό το αίτημα των γονέων, δηλ. της μεταφοράς από το Βασιλικό Νοσοκομείο του Λονδίνου όπου νοσηλευόταν σε Κέντρο Αποθεραπείας, κρίνοντας ότι «οι κίνδυνοι της διακομιδής του είναι μεγάλοι και απρόβλεπτοι», καθώς το δικαστήριο συντάχθηκε με τους γιατρούς που εκτιμούσαν ότι η μεταφορά: «θα είναι επικίνδυνη για τη ζωή του αγοριού»• την ίδια ώρα που οι ίδιοι αποφάσιζαν το παιδί να αποσυνδεθεί από την μηχανική υποστήριξη, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί στον θάνατο! «Οι γονείς του Άρτσι Μπάτερσμπι ειδοποιήθηκαν ότι θα τερματιζόταν η μηχανική υποστήριξη στον εγκεφαλικά νεκρό γιο τους από τις 12:00 (ώρα Ελλάδος) του Σαββάτου (6/8). Κάτι που τελικά συνέβη», καταλήγουν τα δημοσιεύματα.

Φυσικά ούτε ειδικοί, ούτε γιατροί είμαστε και η τοποθέτηση-προβληματισμός μας αυτός δεν αφορά θέματα ιατρικής. Έκφραση αγωνίας ως και την υποκρισία αλλά και των κινδύνων που, κατά την άποψη μας, ελλοχεύουν τέτοιου είδους συμπεριφορές και αποφάσεις καταθέτουμε. Στην απεγνωσμένη προσπάθεια των γονιών να κρατήσουν το παιδί τους σε μηχανική υποστήριξη, το σύστημα απαντά αρνητικά και όταν απορρίπτονται όλες οι προσφυγές οι γονείς, ως ύστατη προσπάθεια να προσφέρουν στο παιδί τους, ζητούν την μεταφορά του σε Κέντρο Αποθεραπείας.

Η απάντηση που παίρνουν από τους ίδιους που έκλεισαν τα μηχανήματα υποστήριξης του παιδιού τους είναι απορριπτική γιατί: «οι κίνδυνοι της διακομιδής του είναι μεγάλοι και απρόβλεπτοι», καθώς η μεταφορά: «θα είναι επικίνδυνη για τη ζωή του αγοριού»! Δυσκολεύομαι να κατανοήσω την «λογική» αυτής της «λογικής». Οι ίδιοι που αγωνιούν για την «ζωή του αγοριού», είναι οι ίδιοι που αποφασίζουν να αποσυνθέσουν το ίδιο αυτό αγόρι από την μηχανική υποστήριξη!

Ομολογώ ότι όχι μόνο δυσκολεύομαι να κατανοήσω, αλλά αισθάνομαι, το εισπράττω όλο αυτό, ως απειλή κατά της ίδιας της ζωής. Και δεν θα αναφερθώ σε γεγονότα που ασθενείς είχαν χαρακτηριστεί ως «εγκεφαλικά νεκροί», όπως η 22χρονη Σαμ Χέμινγκ, (στην Βρετανία και αυτή), που έπεσε σε κώμα ύστερα από τροχαίο ατύχημα και 19 ημέρες μετά, οι γιατροί συμβούλεψαν τους απελπισμένους γονείς της να την αφήσουν να «φύγει», κλείνοντας το μηχάνημα υποστήριξης. Και αυτό γιατί η 22χρονη κηρύχθηκε από τους γιατρούς «εγκεφαλικά νεκρή, χωρίς ελπίδες ανάκαμψης». Μάλιστα, η μητέρα της τράβηξε μια φωτογραφία με την κόρη της ενώ ετοιμαζόταν να της πει το τελευταίο «αντίο».

Όμως λίγο πριν οι γιατροί αποσυνδέσουν τη Σαμ από το μηχάνημα, εκείνη κούνησε το μεγάλο δάχτυλο του ποδιού της! Αμέσως οι γιατροί ανέβαλαν την αποσύνδεση και αποφάσισαν να τη διατηρήσουν σε τεχνητό κώμα. Λίγες ημέρες αργότερα, οι γιατροί της έκαναν τραχειοτομή και η νεαρή μπορούσε πλέον να αναπνέει μόνη της. Οκτώ (8) εβδομάδες μετά η Σαμ βγήκε από το Νοσοκομείο και επέστρεψε στο σπίτι της, στο Χέρεφορντ της Αγγλίας! Ούτε στις σοβαρές επιστημονικές ενστάσεις περί «εγκεφαλικού θανάτου» που πολλοί και κορυφαίοι επιστήμονες στην Ελλάδα: (Κ. Καρακατσάνης 2001, Ε. Παναγόπουλος 1998, Μ. Βρεττός 1999, Ι. Κουντουράς 1999, Κ. Χριστοδουλίδης 1995, Ν. Μπαλαμούτσος 1999, Ν. Κωνσταντινίδης 1999, Μ. Γκιάλα 1999, Α. Αβραμίδης 1995, Π. Κούγιας 1999, Α. Γουλιανός 1999, κ.α.) ως και στο εξωτερικό: (R.D. Truog 1992, D.A. Shewmon 1997, R.M. Taylor 1997, κ.α.), εκφράζουν και δεν διστάζουν να προτείνουν ακόμη και την πλήρη εγκατάλειψη της έννοιας του «εγκεφαλικού θανάτου», δηλώνοντας πως δεν ταυτίζεται ο σωματικός θάνατος με τον εγκεφαλικό θάνατο.

Με τρομάζει όμως η αντίληψη-άποψη της περιρρέουσας ατμόσφαιρας, όχι και τόσο μακρινής από τα καθ΄ ημάς, η οποία ταυτίζει την «ποιότητα της ζωής», την οποία θεωρεί «το ύψιστο αγαθό», με την υγεία. «Το σημαντικότερο αγαθό που προσδίδει ποιότητα σε μια ανθρώπινη ζωή είναι η υγεία», και συνεχίζει η άποψη αυτή: «… Η απουσία της καλής υγείας είναι αρκετή για κάποιους για να θεωρούν τη συνέχιση της ζωής ανεπιθύμητη»!

Είναι φανερό, κατά την άποψη μας, ότι εάν σε μια κοινωνία επικρατήσουν τέτοιου είδους αντιλήψεις, ότι δηλ. «η ποιότητα της ζωής», ταυτίζεται με την «υγεία», τότε θα προκύψει, ως φυσικό επακόλουθο, η αμφισβήτηση δικαιώματος στη ζωή όσων προσώπων στερούνται το «σημαντικό αγαθό, την υγεία». Περιττό, νομίζω, να πούμε ότι μια τέτοια θεώρηση περί της αξίας της ζωής ξυπνά εφιάλτες του παρελθόντος περί της υποτιθέμενης… «αρίας φυλής», με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Διερωτώμαι: Μια κοινωνία που θέλει να αυτοπροσδιορίζεται και να είναι: δημοκρατική, ελεύθερη, προοδευτική, ανθρωπιστική με κοινωνικές ευαισθησίες, προστάτης των αδυνάτων και των ανίσχυρων, θεματοφύλακας των αξιών και των δικαιωμάτων της ζωής, να προσθέσω και Χριστιανική; αυτή η κοινωνία δεν προβληματίζεται, δεν άγχεται και δεν αντιστέκεται σε λογικές και συμπεριφορές που εάν, άκριτα και αβασάνιστα, υιοθετηθούν τορπιλίζουν και απειλούν αυτή την ίδια την ζωή; «Βίος βίου δεόμενος ουκ έστιν βίος» (Η ζωή που φοβάται τη ζωή δεν είναι ζωή), -Μένανδρος-.

Πηγή: pemptousia.gr